

برگزاری ویژه برنامه‌ای با الهام از فضای حسینیۀ امام خمینی (ره) در مدرسه دو درب حرم مطهر رضوی

«حسینیۀ ایران» روایت همدلی و عزاداری در سوگ سیدالشهدا (ع)

حرم مطهر رضوی هر سال با فرا رسیدن ماه محرم، جلوه‌ای از عشق و ارادت به حضرت سیدالشهدا (ع) را به نمایش می‌گذارد؛ امام محرم ۱۴۰۵ با برگزاری ویژه برنامه «حسینیۀ ایران» رنگ و بویی متفاوت داشت. این برنامه که با الهام از فضای معنوی حسینیۀ امام خمینی (ره) طراحی و اجرا شد، بستری برای تعمیق پیوند خادمان، زائران و مجاوران با فرهنگ عاشورا و تجدید میثاق با آرمان‌های نهضت حسینی فراهم کرد. همزمان با نخستین ماه محرم پس از فقدان رهبر شهید انقلاب، آستان قدس رضوی با برپایی «حسینیۀ ایران» در مدرسه تاریخی دودرب، فضایی معنوی و صمیمی را برای عزاداری خادمان حرم مطهر رضوی ایجاد کرد. این ویژه برنامه از دومین روز ماه محرم به مدت ۱۳ روز، تا سومین روز شهادت حضرت امام حسین (ع)، هر صبح میزبان خادمان، خادمیاران، زائران و مجاورانی بود که در فضایی ساده و آکنده از معنویت، به سوگواری سالار شهیدان می‌پرداختند. یکی از جلوه‌های شاخص این برنامه، حضور خادمان و خادمیاران کشیک‌های هشت گانه حرم مطهر رضوی در قالب دسته عزای «هیت مذهبی عالم آل محمد (ص)» بود. این آیین از باب الکاظم (ع) در صحن پیامبر اعظم (ص) آغاز می‌شد؛ آیینی که با تلاوت آیاتی از قرآن کریم، قرائت صلوات خاصه حضرت رضا (ع) و عرض ارادت به ساحت نورانی امام هشتم (ع) همراه بود. دسته عزاداری سپس با نواهای ذکرهای حسینی و مرثیه‌سرایی، مسیر خود را تا صحن جمهوری اسلامی ادامه می‌داد. حضور خادمان با لباس خدمت در کنار زائران، تصویری باشکوه از همدلی و ارادت به خاندان عصمت و طهارت (ع) خلق می‌کرد و حال و هوایی معنوی و کم‌نظیر به فضای حرم مطهر رضوی می‌بخشید. پس از ورود خادمان به مدرسه دودرب، مراسم با مرثیه‌سرایی و نوحه خوانی مداخلان اهل بیت (ع) ادامه می‌یافت و سخنران برنامه با تبیین ابعاد معرفتی و تاریخی نهضت عاشورا، پیام‌ها و درس‌های ماندگار قیام حضرت اباعبدالله الحسین (ع) را برای عزاداران تشریح می‌کرد. طراحان «حسینیۀ ایران» کوشیدند با الهام از سادگی، صمیمیت و معنویت مجالس حسینیۀ امام خمینی (ع)، فضایی بی‌آلایش و سرشار از اخلاص را در مدرسه تاریخی دودرب بازآفرینی کنند؛ فضایی که زمینه حضور یکدانه خادمان و زائران را در سوگواری سیدالشهدا (ع) فراهم ساخت. «حسینیۀ ایران» در محرم ۱۴۰۵ تنها یک آیین عزاداری نبود، بلکه جلوه‌ای از وحدت، همدلی و خدمت عاشقانه به ساحت اهل بیت (ع) به شمار می‌رفت؛ محفلی که در آن خادم و زائر، پیر و جوان، دوشادوش یکدیگر در مکتب عاشورا حضور یافتند و بار دیگر با آرمان‌های حضرت اباعبدالله الحسین (ع) تجدید عهد کردند.

مشاهده
روایت تصویری
این مطلب